

TESTIMONIS DE CIUTADANS A LA CIUTAT QUE ALBERGA AQUESTS DIES L'ASSEMBLEA DE L'ONU

S.F.G.

Andorrans a Nova York

La colònia a l'estranger tracta de convèncer els americans que el Principat «no és Hondures»

A. M.*
NOVA YORK

Andorra no és Angola, ni Hondures. Això repeteixen una vegada re l'altra els andorrans residents als EUA quan els pregunten d'on son. Amb una mica de paciència i pedagogia al final els americans es fan una idea d'on para aquest particular Estat dels Pirineus. Aquesta setmana el cap de Govern, Jaume Bartumeu, està a Nova York per participar a la 65a Assemblea General de Nacions Unides, seguint l'estela de l'excap de Govern Oscar Ribas, que va pronunciar el primer discurs en català a l'ONU el juliol de 1993, i de molts altres mandatariis que hi han anat desfilitant.

David Gili, enginyer informàtic, fa més de cinc anys que treballa per les Nacions Unides a Nova York i ara té entre mans un projecte de reforma de la part administrativa de l'organització, que es basa en

l'ús de les noves tecnologies per optimitzar l'eficiència de les gestions. «Quina gràcia, ets la primera persona que coneix d'Andorra!», és el primer comentari que Gili escolta quan revela la seva nacionalitat. Acostumat, Gili explica les característiques del seu país i troba lògic la sorpresa de la gent: «Som molt pocs».

Francesc Revuelto, conseller del departament d'Afers Polítics de Nacions Unides, també treballa a Nova York. Va començar la seva carrera a l'ONU a la gran ciutat i després el van destinar a Ginebra i a Beirut. Ara fa sis mesos que ha tornat a Manhattan. Revuelto ha tingut experiències similars a les de Gili a l'hora de comunicar el seu lloc de procedència. «La gent confon Andorra amb Angola, o Hondures!», exclama, i afegeix que un cop es donen quatre detalls, l'interlocutor hi cau i reconeix el petit país ubicat entre Espanya i França.

►► Foto de família ►Part de la colònia andorrana a Nova York, aquest divendres.

A L'EXTERIOR

Són tres joves andorrans que han optat per desenvolupar-se professionalment

Amb noms i cognoms

Francesc Sánchez, becari Fulbright que fa un any que combina els seus estudis de màster amb unes pràctiques a una empresa de màrqueting esportiu, opina que ni que se'l expliqui als americans on està Andorra no ho coneixen. «Els encuriosits», explica en relació a la reacció dels seus companys, que també s'estranyen per què es parli català.

Són tres joves andorrans que han optat per desenvolupar-se professionalment a l'exterior i adquirir noves experiències. Davant la por que es quedin fora d'Andorra i el país perdi capital humà, Sánchez replica que ell vol tornar. «A Andorra s'hi viu molt bé», afirma, i destaca el «xoc cultural» com un dels motius que el faran tornar a casa quan acabi els seus estudis. ■

*politica@andorra.elperiodico.com